

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: PR-195/2026-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja Vlade Zeca iz Virovitice, Lukač 137, OIB: 84077266215, zastupanog po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupan po punomoćniku Franjo-Krešimir Šenjuga, odvjetnik iz Zagreba, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 27. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747 da tužitelju Vladi Zecu iz Virovitice, Lukač 137, OIB: 84077266215, isplati iznos od 3.860,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 10. veljače 2026. do isplate, kao i parnični trošak u iznosu od 1.284,37 eura sa zateznim kamatama tekućim od 30. listopada 2026. do isplate, sve prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim zahtijeva da mu tuženik isplati iznos od 1.262,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od 10. veljače 2026. do isplate, prema stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 24.07.2024. godine zadobio ozljedu na radu kod poslodavca Hrvatska Pošta d.d., Poštanska 9, Velika Gorica kada je prilikom uručjenja poštanske pošiljke se okliznuo na mokroj travi te ozlijedio koljeno i kičmu. Sukladno zakonskim odredbama poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na

radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Odgovornosti se može osloboditi samo kada šteta potječe od više sile, radnje oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti. Kako ovdje nije ispunjen niti jedan od navedenih uvjeta jer je tužitelj posao obavljao na uobičajeni način i pažljivo, i kako je tužitelju ozlijeđen ijekom obavljanja poslova svog radnog mjesta, postoji odgovornost poslodavca pa samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužitelja osigurao odgovornost iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima, za naknadu štete. Tužitelju je ozljeda priznata kao ozljeda na radu 08.01.2025. godine. Tužitelj se javio u Opću bolnicu Virovitica gdje su mu dijagnosticirali S80 - Površinska ozljeda potkoljenice. Tužitelj je morao koristiti analgetike, provodite cikluse fizikalnih terapija te je podvrgnut operaciji srt. rekonstrukciji LCA uz menscektomiju nakon koje je hodao uz pomoć štaka, išao na vađenje šavova, ponovno išao na cikluse terapija te koristio viskosuplement obzirom na oštećenje hrskavice. Tužitelj je proveo nekoliko ciklusa fiziklanih terapija, ali unatoč provedenom liječenju, zaostali su bolni i ograničeni pokreti u koljenu, a naročito kod dužeg hoda. Kod tužitelja je zaostao ožiljak na koljenu zbog kojih trpi duševne bolove zbog naruženosti. Tužitelju je tijekom liječenja trebala tuđa pomoć za obavljanje svakodnevnih poslova. Slijedom navedenog, tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 19.6.2026. zahtijeva da mu tuženik isplati na ime naknade neimovinske i imovinske štete, a sve u okviru kvalifikatornih okolnosti: za pretrpljene bolove 2.050,00 eura, za pretrpljeni strah 1.600,00 eura i za duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti 800,00 eura i za tuđu pomoć i njegu 672,00 eura, odnosno ukupno 5.122,00 eura, kao i parnični trošak, sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da poriče činjenične i pravne navode tužbe, a prvenstveno osporava nastanak štetnog događaja jer o navedenom nije zaprimio nikakvu ispravu (Izvjestje policije, bolnička prijava, zapisnik o očevidu). Naime, tužitelj tvrdi da je u događaju zadobio tjelesnu ozljedu, a slijedom čega je stoga tuženiku neprihvatljivo da nakon navedenog događaja ne bi bio proveden nikakav očevid, niti da navedeno nije spomenuto u medicinskoj dokumentaciji (nalazi od 24.07.2024.), radi čega tuženik osporava da je tužitelj dana 24.07.2024. zadobio ozljedu u događaju koji se opisuje u tužbi te tuženik osporava osnov tužbe, uzročnu vezu medicinske dokumentacije i događaja koji se opisuje pod točkom I tužbe, odgovornost za štetu te visinu tužbenog zahtjeva. Pravne sigurnosti i opreza radi, tuženik ističe prigovor isključive krivnje, podredno, doprinosu tužitelja jer u slučaju da je pri hodu po travi obratio pažnju koja se od prosječno pažljive osobe očekuje pri hodanju, svakako ne bi došlo do njegovog pada. Tužitelj očito nije upotrijebio pažnju prosječno pažljive osobe jer u tom slučaju ne bi došlo do njegovog poskliznuća i pada, jer se ne radi o nekakvoj prepreci koju, po prirodi stvari, prosječno pažljiva osoba koja obraća pažnju gdje staje, hoda i kako hoda, ne bi mogla proći bez pada i stoga postoji odgovornost, podredno, doprinos tužitelja za nastanak štetnog događaja i štete. Prema medicinskoj dokumentaciji, prvenstveno podacima iz osobnog zdravstvenog kartona, zdravstvene tegobe kod tužitelja – bolovi desnog koljena su postojale i ranije od 24.07.2024. predmetnog događaja i stoga tegobe koje se spominju u priloženoj medicinskoj dokumentaciji nisu uzročno povezane s događajem koji se opisuje pod točkom I tužbe, radi čega tuženik osporava postojanje uzročne veze sadržaja medicinske dokumentacije u privitku tužbe. Tako se u medicinskoj dokumentaciji – nalazu kirurga iz Opće bolnice Virovitica od 28.05.2025. navodi da se tužitelj „žali na bolove u desnom koljenu unatrag par godina“. Prema sadržaju medicinske dokumentacije tužitelj je od ranije imao zdravstvene tegobe s desnim koljenom (stanje nakon artroskopije desnog

koljena 2021. godine). Tužitelj u spis nije dostavio nalaz o pregledu liječnika nakon štetnog događaja (nalaz od 24.07.2024.) i ovakva nepotpuna početna medicinska dokumentacija ne omogućuje uspostavu uzročne veze, a tegobe s desnim koljenom tužitelja prije ne mogu se rekonstruirati bez uvida u zdravstveni karton tužitelja u vremenu od 01.01.2020. pa nadalje. Prema medicinskoj dokumentaciji tužitelju je učinjena artroskopija desnog koljena dana 05. 03.2021.godine i stoga tuženik predlaže obvezati tužitelja na dostavljanje te medicinske dokumentacije o tom operativnom zahvatu u spis. Činjenica je, naime, da je tužitelj zbog pogoršanja tegoba koje postoje od ranije praćen kod traumatologa, a MR je učinjen u 12/2024. pokazuje stanje nakon ranije artroskopije i puknuće stražnjeg roga medijalnog meniska za koje u priloženoj med. dok. ne postoje objektivni dokazi da je od događaja koji se opisuje u tužbi. Tuženik osporava odgovornost i tvrdnje o tome da bi tužitelj u predmetnom štetnom događaju pretrpio povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje koja bi opravdavala odmjernu pravične novčane naknade u iznosu koji se potražuje u tužbi. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev i obvezati tužitelja da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Prijavu o ozljedi na radu i dopis HZZO-a, medicinsku dokumentaciju, te je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju u izvorniku, zdravstveni karton tužitelja, sudsku praksu, provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku dr. Božidaru Šebečiću, te je usmeno saslušan vještak, te je saslušan tužitelj.

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05,2/07,84/08,96/08,23/08, 57/11, 25/13 i 70/19 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

5. Na ročištu 27.10.2026. (nakon što je sud odbio prijedlog tuženika za provođenjem novog medicinskog vještačenja), punomoćnici stranaka su suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, te su odustali od drugih dokaznih prijedloga i predložili su zaključenje glavne rasprave, te je sud zaključio glavnu raspravu.

6. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 24.07.2024. zadobio ozljedu na radu kod svog poslodavca Hrvatska Pošta d.d., Poštanska 9, Velika Gorica pa postoji odgovornost poslodavca, a samim time i tuženika kod kojega je poslodavac tužitelja osigurao odgovornost iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima, za naknadu štete. Slijedom navedenog, te kako tuženik u odgovoru na tužbi i tijekom postupka nije osporavao aktivnu i pasivnu legitimaciju, te kako nit stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga u tom smjeru, kako su to punomoćnici stranaka izričito izjavili na ročištu 27.10.2026., to ja ovaj sud utvrdio da je tužitelj kao radnik Hrvatske pošte d.d. aktivno legitimiran i da je tuženik kao osiguravatelj poslodavca pasivno legitimiran u ovom predmetu.

7. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporavao nastanak predmetnog štetnog događaja, uzročno-posljedičnu vezu između ozljeda tužitelja i štetnog događaja, odgovornost za štetu, te osnovu i visinu štete.

8. Iz prijave o ozljedi na radu proizlazi da je tužitelj bio zaposlen kod poslodavca Hrvatska Pošta d.d., te je dana 24.07.2024. oko 13 sat, tijekom redovnog radnog vremena, obavljajući poslove poštara za opću dostavu, vršio uručenje poštanskih

pošiljki u dostavnom rajonu, te se pri tome okliznuo na mokroj travi, te je ozlijedio koljeno i kičmu

9. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je u vrijeme štetnog događaja radio u Hrvatskoj pošti kao poštar, te je toga dana nosio poštu po selu od kuće do kuće i stavljao ju u sandučice, te je išao pješke, a padala je kiša pa je bilo mokro, te se u jednom trenutku poskliznuo na travi i pao na desno koljeno te je udario leđa, odnosno pao je na desni bok, te mu je desna noga odletjela, pri čemu je ozlijedio desno koljeno. Hodao je po travi kako bi došao do sandučića, te je to mjesto sa travom bilo ravno. Na nogama je imao radne cipele koje mu je dao poslodavac. Pri hodu je gledao ispred sebe ali mu se noga jednostavno poskliznula jer je bilo mokro. Nakon ozljede mu je bila potrebna pomoć i njega koju mu je pružala supruga. Navodi da nije imao kišobran niti kabanicu jer je kiša počela padati 15-ak minuta prije nego je počeo raditi. Kontroloru odjela je javio da je ozlijeđen te je on rekao da će poslati policiju i hitnu, pa je pričekao, te su mu susjedi donijeli vode, a onda mu je kontrolor javio da ipak oni neće doći i da će sastaviti zapisnik pa je nakon toga odvezao motor u poštu i ostavio stvari, te je zatim otišao kod svoje liječnice opće medicine koja je tada radila. Došao je s motorom od pošte kao i inače te je zatim pješke raznosio poštu jer je istu nosio od kuće do kuće.

10. Sud je prihvatio iskaz tužitelja kao jasan i logičan, te je iz istog utvrdio da je tužitelj spornog dana kao poštar u Hrvatskoj pošti d.d. pješke raznosio poštu po selu od kuće do kuće i stavljao ju u sandučice, a padala je kiša pa je bilo mokro, te se u jednom trenutku poskliznuo na travi, a gdje je hodao kako bi došao do sandučića, te je to mjesto sa travom bilo ravno, te je pao na desni bok, te mu je desna noga odletjela, pri čemu je ozlijedio desno koljeno i udario leđa. Na nogama je imao radne cipele koje mu je dao poslodavac. Pri hodu je gledao ispred sebe ali mu se noga jednostavno poskliznula jer je bilo mokro.

11. Dakle, tužitelj je spornog dana u toku redovnog radnog vremena obavljao svoj redoviti radni zadatak raznošenja pošte u dostavnom rajonu, te se u jednom trenutku poskliznuo na mokroj travi te mu je desna noga odletjela i pao je na desni bok, pri čemu je ozlijedio desno koljeno i udario leđa.

12. Stoga, tuženik odgovara tužitelju po pravilima o objektivnoj odgovornosti imajući pri tome u vidu odredbu čl. 111. st. 1. Zakona o radu, dalje: ZR (Narodne novine broj: 93/14) kojom je propisano ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava, kao i odredbu čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu, dalje: ZZR (Narodne novine broj: 71/14) kojom je propisano da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Prema čl. 25. st. 2. ZZR poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti, ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

13. Kako je tužitelj ozlijeđen u radno vrijeme i na mjestu rada prilikom obavljanja svojih redovitih poslova tj. raznošenja pošte, a kada se poskliznuo na mokroj travi i pao te je ozlijedio desno koljeno i kičmu, odnosno zadobio ozljede kako je to utvrđeno medicinskim vještačenjem, te je i medicinskim vještačenjem utvrđeno da postoji

uzročno-posljedična veza između predmetnog štetnog događaja i zadobivenih ozljeda, to valja zaključiti da u konkretnom slučaju postoji uzročno posljedična veza između rada tužitelja i ozljede tužitelja, slijedom čega bi proizlazila odgovornost poslodavca za svoga radnika odnosno tuženika kao osiguravatelja poslodavca sukladno čl. 964. i čl. 965. ZOO-a.

14. Nadalje, ovaj sud je utvrdio da se tužitelj poskliznuo na travi koja je bila mokra od kiše i po kojoj je morao proći da bi došao do sandučića gdje je raznosio poštu, te je gledao ispred sebe ali mu se noga jednostavno poskliznula jer je bilo мокро., te je na nogama imao radne cipele koje mu je dao poslodavac. Slijedom navedenog, te kako tuženik nije ničim dokazao okolnosti koje bi ga oslobodile odgovornosti za nastanak štetnog događaja sukladno odredbi čl. 1067. ZOO-a i čl. 25. st. 2. ZZR u vezi s odredbom čl. 219. st. 1. ZPP, a niti je imao daljnjih dokaznih prijedloga na te okolnosti, to je ovaj sud zaključio da je tuženik kao osiguravatelj poslodavca odgovoran za nastanak štetnog događaja.

15. Radi utvrđivanja osnove i visine štete, sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (koja je istovjetna izvorniku, što je utvrđeno na ročištu 15.9.2026.) i zdravstveni karton tužitelja, te je provedeno medicinsko vještačenje. Vještak dr. Božidar Šebečić je u svom nalazu i mišljenju utvrdio da je tužitelj Vlado Zec rođen 1967. godine, dana 24.07.2024. godine stradao na radnom mjestu. Okliznuo se na mokroj travi i ozlijedio desno koljeno. Zadobio je natučenje desnog koljena s razdorom unutarnjeg meniska, nakupljanje tekućine u koljenu i natučenje leđa. Postoji uzročno-posljedična veza između štetnog događaja i nevedenih ozljeda. Kod okliznuća i pada na koljeno moguće je zadobiti leziju meniska. Liječen je fizikalnom terapijom i aplikacijom hijalouronske kiseline u koljenu. Zbog zaostalih bolova operiran je 10.07.2025., učinjena je artroskopija koljena, odstranjen je dio unutarnjeg (medijalnog) meniska i odstranjena medijalna plika. Kod artroskopije je nađeno i difuzno oštećenje hrskavice koljena te oštećenje prednje ukrižene sveze. Nakon operacije proveo je fizikalnu terapiju. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i preslici zdravstvenog kartona tužitelj je prije štetnog događaja, dana 6.8.2020. pao s motora i zadobio prijelom lateralnog i medijalnog kondila tibije desno uz minimalni pomak ulomaka. Liječen je konzervativno, imobilizacijom. Zbog zaostalih tegoba učinjena je MR koljena kojom je utvrđen razdor prednje ukrižene sveze, razdor latetralnog meniska i oštećenje hrskavice koljena. Dana 5.3.2021. učinjena je artroskopija koljena, odstranjen je veći dio lateralnog meniska, toaleta ostataka prednje ukrižene sveze i odstranjene adhezija. Zbog zadobivene ozljede kod tužitelja je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu pri pregledu tužitelja, ozljeda desnog koljena iz štetnog događaja dovela je do daljnjeg pogoršanja funkcionalnog statusa desnog koljena, do pojačanja bolova. Navedeno uz odstranjenje dijela unutarnjeg meniska uzrok je smanjenja životne aktivnosti od 4%. Tužitelj je u trenutku štetnog događaja već imao nestabilnost koljena zbog razdora prednje ukrižene sveze, bio mu je odstranjen veći dio lateralnog meniska a imao je i oštećenje hrskavice kondila femura i ivera. Tužitelj je zbog zadobivene ozljede i tijekom liječenja (operacija) trpio fizičke bolove jačeg intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 8 dana i manjeg intenziteta 2,5 mjeseca kumulativno. Zaostali bolovi uključeni su u smanjenje životne aktivnosti. Kod ocjene je uzeto u obzir da je tužitelj trpio bolove i zbog ranijih ozljeda. Tužitelj je trpio primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. U nastavku liječenja trpio je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja, strah pred operaciju) jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 6 dana, manjeg intenziteta 7 tjedna

kumulativno. Kod tužitelja nema naruženja zbog čega bi trpio duševne boli. Mali, teško uočljivi ožiljci na prednjoj strani koljena ne predstavljaju naruženje zbog čega bi trpio duševne boli. Tužitelj je prije štetnog događaja već imao artroskopiju koljena i nova operacija je učinjena po starom ožiljku. Tuđa pomoć (nestručna) mu je bila potrebna nakon ozljeđivanja u opsegu 3 sata dnevno tjedan dana, u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna. Nakon operacija 10.07.202. u opsegu 3 sata dnevno 1 tjedan, u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna i u opsegu 1 sat dnevno 2 tjedna za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl.. Liječenje tužitelja je završeno, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo s nalazom traumatologa 12.11.2025. godine.

16. Na nalaz i mišljenje vještaka prigovorio je tuženik pa je vještak usmeno saslušan na ročištu. Vještak dr. Božidar Šebečić je izjavio da je tuženik prigovorio nalazu i mišljenju vještaka navodeći da je tužitelj oštećenje medijalnog meniska imao već 2023., a što je vidljivo na MR koljena od 31.07.2023.g. Međutim, iz priložene medicinske dokumentacije je vidljivo da je tužitelj 2020. godine kod pada s motora zadobio prijelom kondila desne koljenične kosti te razdor lateralnog meniska i prednje ukrižene sveze zbog čega je operiran 05.03.2021.g. Nakon toga je 31.07.2023.g. učinio MR koljena u opisu koje nema razdora medijalnog meniska, opisane su samo degenerativne promjene I. stupnja a što je u skladu sa starošću tužitelja. Dakle prije predmetnog štetnog događaja kod tužitelja nije postojalo oštećenje medijalnog meniska. Kod ocjene smanjenja životne aktivnosti je uzeo u obzir ranija oštećenja koljena odnosno činjenicu da je ozljeda koljena iz štetnog događaja dovela samo do daljnjeg pogoršanja funkcionalnog statusa desnog koljena i zbog toga ocjena umjesto 7% (što je predviđeno orijentacijskim tablicama) iznosi 4%. Tuženik prigovara i ocjeni pretrpljenih fizičkih bolova, straha i potrebe za tuđom pomoći. Međutim, fizički bolovi i strah su subjektivna kategorija i ne mogu se objektivno izmjeriti. Kod ocjene je uzeo u obzir težinu zadobivene ozljede i medicinsku dokumentaciju o liječenju tužitelja a koristeći vlastito iskustvo koje je stekao tijekom dugogodišnjeg liječenja takvih ozljeda. Navodi da je liječenje tužitelja trajalo skoro 1,5 godinu a da je na bolovanju bio od 27.05.2024. pa sve do 12.11.2025.g. U nalazu traumatologa od 12.11.2025.g. gdje se navodi uredan opseg pokreta a vještak je u svom nalazu pri pregledu utvrdio da je fleksija u koljenu terminalno ograničena, pojašnjava da se ne radi o velikoj razlici u statusu i da je nalaz traumatologa 12.11.2025.g. bio mjesec dana iza aplikacije hijaluronske kiseline a koja privremeno poboljšava funkcionalno stanje koljena. Trajne posljedice od 4% odnose se isključivo na predmetni štetni događaj. Obzirom na način pada tužitelja, tužitelj je u predmetnom štetnom događaju mogao zadobiti predmetnu ozljedu koju je utvrdio pa postoji uzročno-posljedična veza između predmetnog štetnog događaja i zadobivene ozljede.

17. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka kao i dopunsko očitovanje vještaka kojim detaljno odgovaraju na pitanja i otklanjaju prigovore tuženika, dajući za to jasne i valjane razloge, te decidirano navodeći koje činjenice nalaze utvrđenima temeljem takvoga nalaza i mišljenja, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju tužiteljevih tegoba iz predmetnog štetnog događaja, budući da je isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona tužitelja. pa nije bilo potrebe za provođenjem novog medicinskog vještačenja sukladno čl. 261. ZPP jer za to nisu bili ispunjeni uvjeti. Stoga je sud odbio kao nepotreban prijedlog tuženika za izvođenjem novog medicinskog vještačenja, koji je po ocjeni ovog suda usmjeren isključivo na odugovlačenje s postupkom, što je sud dužan onemogućiti strankama.

18. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju provedenog medicinskog vještačenja, te pregledom medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona tužitelja, utvrdio da je u predmetnom štetnom događaju tužitelj zadobio ozljedu natučenje desnog koljena s razdrom unutarnjeg meniska, nakupljanje tekućine u koljenu i natučenje leđa, te postoji uzročno-posljedična veza između štetnog događaja i nevedenih ozljeda, da je zbog zadobivenih ozljeda trpio bolove i strah određeno vrijeme i određenog intenziteta, te trpi duševne boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti 4%, te mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega 112 sati (nakon ozljeđivanja u opsegu 3 sata dnevno tjedan dana, u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna, nakon operacija 10.07.202. u opsegu 3 sata dnevno 1 tjedan, u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna i u opsegu 1 sat dnevno 2 tjedna za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane I sl.), a koju mu je pružala supruga, te je liječenje tužitelja završeno odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo s nalazom traumatologa 12.11.2025. godine.

19. Također, valja dodati da je vještak dr. Božidar Šebečić jasno razgraničio ozljede koje je tužitelj imao prije predmetnog štetnog događaja i ozljede koje je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju, a to su: natučenje desnog koljena s razdrom unutarnjeg meniska, nakupljanje tekućine u koljenu i natučenje leđa, kao i tegobe u vezi sa istima, te je nedvojbeno utvrdio postojanje uzročno-posljedične veze između predmetnog štetnog događaja i navedenih ozljeda. Nadalje, kada postoji pravomoćno rješenje HZZO-a kojim je odlučeno o (ne)priznavanju ozljede na radu, tada je sud istim vezan. U konkretnom slučaju iz dopisa HZZO-a proizlazi da je tužitelju priznata ozljeda na radu, a koja je u prijavi o ozljedi na radu navedena pod šifrom S80.0 (kontuzija koljena). Međutim, u spisu ne postoji rješenje HZZO-a kojim bi bilo odlučeno da se ozljede koje su utvrđene medicinskim vještačenjem (natučenje desnog koljena s razdrom unutarnjeg meniska, nakupljanje tekućine u koljenu i natučenje leđa) ne priznaju kao ozljede na radu, a niti drugi dokazi iz kojih bi to proizlazilo. Stoga su tuženikovi prigovori o ne postojanju uzročno-posljedične veze između ozljeda utvrđenih medicinskim vještačenjem i predmetnog štetnog događaja neosnovani.

20. Prema čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Obzirom da je utvrđeno da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100. st. 1. ZOO da se tužitelju odmjeri pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu.

21. S obzirom na ovakvo utvrđeno činjenično stanje, cijeneći intenzitet i duljinu pretrpljenih fizičkih bolova i straha, vrstu i lokalitet ozljeda te popratne tegobe kojima je tužitelj bio izložen, stupanj smanjenja životne aktivnosti (4%), životnu dob tužitelja (rođen 1967. godine), te okolnosti konkretnog slučaja, ovaj sud smatra da primjerena novčana naknada tužitelju za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznosi ukupno 3.300,00 eura, odnosno po slijedećim kriterijima: za fizičke boli 1.7000,00 eura, za strah 800,00 eura i za duševne boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti

800,00 eura, dok je valjalo odbiti preostali dio zahtjeva po toj osnovi u iznosu od 1.150,00 eura.

22. Nadalje, kako je na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od ukupno 112 sati, te je ista tužitelju pružana besplatno od strane supruge, a po ocjeni ovog suda primjerena je cijena sata tuđe pomoći i njega 5,00 eura po satu, budući je to primjereno cijenama na tržištu (čl. 223. ZPP-a), to primjerena novčana naknada tužitelju s osnove tuđe pomoći i njega iznosi 560,00 eura, sukladno čl. 1095. st. 2. ZOO, dok je valjalo odbiti preostali dio zahtjeva po toj osnovi u iznosu od 112,00 eura.

32. Slijedom navedenog, tužitelju je valjalo dosuditi na ime naknade neimovinske i imovinske štete iznos od ukupno 3.860,00 eura, dok je odbijen preostali dio zahtjeva u iznosu od 1.262,00 eura.

24. Prema čl. 29. st. 1. ZOO, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Čl. 1103. ZOO određeno je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj je podnio predmetnu tužbu dana 10.2.2026., a u to vrijeme je predmetna šteta već dospjela, budući je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je liječenje tužitelja završeno dana 12.11.2025. Stoga je po ocjeni ovog suda osnovan zahtjev tužitelja za isplatom zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade štete tekuće od 10.2.2026. do isplate. Odluka o visini stope zateznih kamata temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO.

25. Tužitelj je tužbenim zahtjevom u tužbi zahtijevao naknadu štete u ukupnom iznosu od 3.100,00 eura, te je nakon provedenog medicinskog vještačenja, podneskom od 19.6.2026. izmijenila tužbeni zahtjev tako da je zahtijevao da mu tuženik isplati naknadu štete u ukupnom iznosu od 5.122,00 eura. Time je tužitelj nakon provedenog medicinskog vještačenja preinačio tužbu, te iako se je tuženik istoj protivio, sud je navedenu preinaku tužbe dopustio budući je ista svrsishodna sukladno čl. 190. st. 3. ZPP-a.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. st. 1 ZPP te su troškovi odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), a prema vrijednosti konačno postavljenog tužbenog zahtjeva. Kako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud je najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, pa je tako utvrdio da je tužitelj uspio po osnovi 100% i po visini 75%, dakle, uspio je ukupno sa 87,5% ($100+75=175:2=87,5$), a tuženik sa 12,5%, te je zatim od postotka tužitelja (koji je u većoj mjeri uspio) oduzeo postotak tuženika (koji je u manjoj mjeri uspio), što iznosi 75%, nakon čega je utvrdio iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova tužitelja (koji je u većoj mjeri uspio u parnici) koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te je tužitelju odmjerio naknadu dijela takvih troškova u omjeru od 75%. Tako je tužitelju priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 100 bodova, ročište 10.4.2026., 15.9.2026. i 27.10.2026. po Tbr. 9/1 - po 100 bodova za svako, podnesak od 19.6.2026. po Tbr. 8/1 – 100 bodova i podnesak od 20.4.2026. po Tbr. 8/4 – 25 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 1.050,00 eura, a uvećano za trošak PDV-a iznosi 1.312,50 eura. Kako je tužitelj uspio u sporu sa 75%, to trošak tužitelja iznosi 984,37 eura. Tome valja dodati trošak

medicinskog vještačenja u iznosu od 300,00 eura koji je bio neophodan za vođenje parnice, pa ukupni trošak tužitelja iznosi 1.284,37 eura. Tužitelju nije priznat trošak ročišta za objavu presude, jer isti nije potreban, budući stranke mogu presudu preuzeti putem e-oglasne ploče. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 151 st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu, 30. listopada 2026.

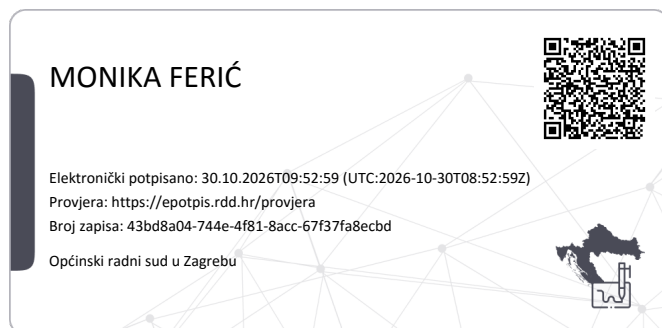
Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u roku 15 dana.

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Pun. tuženika
3. Spis

Broj zapisa: **9-3088f-6b50c**

Kontrolni broj: **05bef-5f1d2-95a4a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.